

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 630

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 5 septembrie 2011

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 707 din 31 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 717 din 31 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. 4 și art. 94 din Codul de procedură civilă.....	3–5
Decizia nr. 719 din 31 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404 ¹ și art. 404 ² din Codul de procedură civilă	5–7
Decizia nr. 723 din 2 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă	7–8
Decizia nr. 724 din 2 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 și art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă	8–10
Decizia nr. 768 din 16 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 367 ¹ din Codul de procedură civilă	10–11
Decizia nr. 841 din 23 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 676 din Codul civil	12–13
Decizia nr. 848 din 23 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 ⁵ alin. 1 și alin. 3 din Codul de procedură civilă	13–14
Decizia nr. 852 din 23 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă	14–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 707**

din 31 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mitică Ifrim în Dosarul nr. 9.660/231/2010 al Judecătoriei Focșani. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.673D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 4.336D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, excepție ridicată de Lucian Moise.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 3.673D/2010 și nr. 4.336D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 4.336D/2010 la Dosarul nr. 3.673D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 iulie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 9.660/231/2010, **Judecătoria Focșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Mitică Ifrim.

Prin Încheierea din 7 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 10.225/231/2010, **Judecătoria Focșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Lucian Moise.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia consideră că procedura instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă permite instanței să stabilească anumite măsuri fără a analiza fondul cauzei, în baza unui probatoriu

insuficient și, uneori, fără citarea părților, încălcându-se astfel prevederile art. 21, 24 și 44 din Legea fundamentală.

Judecătoria Focșani arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut: „*Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.*”

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorii excepției invocă prevederile constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 24 referitoare la dreptul la apărare și art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că, în numeroase cauze, s-a pronunțat asupra textelor de lege criticate, stabilind că acestea sunt constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 426 din 10 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 11 iunie 2007, Curtea a reținut că dispozițiile criticate instituie o procedură specială potrivit căreia instanța de judecată poate dispune, prin

ordonanță președințială, luarea unor măsuri cu caracter vremelnic a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime. Totodată, Curtea a constatat că, prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă, nu numai că nu se aduce vreo îngărđire dreptului persoanei la apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează posibilitatea pentru cel vătămăť într-un drept legitim de a se adresa justiției în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

De asemenea, prin Decizia nr. 729 din 13 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mitică Ifrim în Dosarul nr. 9.660/231/2010 și de Lucian Moise în Dosarul nr. 10.225/231/2010, ambele dosare ale Judecătorei Focșani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 717

din 31 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. 4 și art. 94 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. 4 și art. 94 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Jane Reason și David Morley în Dosarul nr. 504/112/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 504/112/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. 4 și art. 94 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Jane Reason și David Morley într-un dosar având ca obiect soluționarea unui recurs.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia consideră că reglementările criticate sunt neconstituționale, întrucât modul de comunicare a actelor de procedură de către agentul procedural, fără a exista un control asupra modului concret în care acesta și-a îndeplinit atribuțiile, încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare,

justițiabilii pierzându-și uneori posibilitatea de valorificare a drepturilor substanțiale, întrucât nu iau cunoștință de termenele de judecată. În condițiile în care afișarea actelor de procedură se face pe un spațiu public, la care are acces orice trecător, fie el interesat sau nu, șansele ca actele comunicate să parvină destinatarului sunt relativ mici, mai ales în situația în care clădirea pe care se face afișarea este în reconstrucție totală, cum este cazul și în speța dedusă judecării.

De asemenea, prin faptul că terțe persoane au acces la actul de procedură, și implicit, la cunoașterea conținutului acestuia, se încalcă dreptul la viață intimă, familială și privată, precum și secretul corespondenței. Întrucât citarea unei persoane sau comunicarea actelor de procedură se face fără a se ține seama de posibilitățile concrete ale acesteia de a lua la cunoștință despre cele comunicate, se încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare. Mai mult, se încalcă și principiul egalității în drepturi, având în vedere că există părți care iau cunoștință personal de cele dispuse de instanțele de judecată.

În opinia autorilor excepției, dispozițiile art. 94 din Codul de procedură civilă încalcă dispozițiile constituționale privind accesul liber la justiție, dreptul la apărare și dreptul de proprietate, prin formularea echivocă a situațiilor în care agentul procedural este obligat să depună citația sau comunicarea la grefa instanței, precum și enumerarea lor exemplificativă, textul legal neîndeplinind nici criteriul de claritate prevăzut de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în înțelesul dat de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în sprijinul susținerilor lor, autorii excepției de neconstituționalitate invocă hotărârile instanței de la Strasbourg pronunțate în cauzele *Silver și alții contra Regatului Unit al Marii Britanii* din 1983, *Mendel contra Suediei* din 2009 și *Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii* din 1975.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială apreciază că excepția este neîntemeiată. Astfel, prevederile art. 94 alin. 4 din Codul de procedură civilă constituie excepții de la regula generală a înmânării direct și personal a citației sau a oricărui alt act de procedură, prevăzută de art. 92 alin. 1 din Codul de procedură civilă, comunicarea prin afișare fiind operantă numai în situațiile în care destinatarul, aflându-se la domiciliu, nu vrea să primească citația, ori, primind-o, nu voiește să semneze adeverința de primire sau, în cazul în care negăsindu-se la domiciliu, persoanele îndreptățite să primească actul procedural refuză sau ele însele sunt lipsă.

Prevederile art. 94 din Codul de procedură civilă reglementează și enumeră, de asemenea, situațiile excepționale în care actul de procedură, respectiv citația, se poate depune la grefa instanței, această modalitate fiind operantă numai pe baza celor constatate personal de către agentul procedural.

Mai mult, textele criticate au în vedere o situație cu caracter de excepție și urmăresc să prevină și să limiteze eventualele abuzuri în exercitarea drepturilor procesuale, de natură să determine tergiversarea soluționării cauzei, pe calea menținerii cu rea-credință a unei permanente lipse de procedură, o atare concluzie rezultând din economia întregului art. 92 din Codul de procedură civilă, care prevede suficiente garanții de natură să asigure respectarea dreptului la apărare sau ocrotirea vieții private a persoanei.

Totodată, prevederile legale criticate nu sunt de natură a afecta vreun drept constituțional, ci reprezintă modalități derogatorii de îndeplinire a procedurii de citare, determinate de situația obiectiv diferită a persoanelor citate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 92 alin. 4 și art. 94 din Codul de procedură civilă, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 92 alin. 4: *„Dacă persoanele arătate în alineatul precedent nu voiesc ori nu pot să semneze adeverința de primire, agentul va încheia proces-verbal, lăsând citația în mână lor; dacă cei arătați nu voiesc să primească citația sau sunt lipsă, agentul va afișa citația, fie pe ușa locuinței celui citat, fie, dacă nu are indicația apartamentului sau camerei locuite, pe ușa principală a clădirii, încheind de asemenea proces-verbal despre toate acestea.”;*

— Art. 94: *„Când comunicarea actelor de procedură nu se poate face din cauză că s-a dărâmat clădirea, a devenit de nelocuit sau din alt motiv asemănător, agentul va depune actul la grefa instanței, care va înștiința din timp partea despre această împrejurare, dispozițiile art. 95 fiind aplicabile în mod corespunzător.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 21 alin. (1) privind liberul acces la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 26 privind viața intimă, familială și privată, art. 28 privind secretul corespondenței, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 privind înfăptuirea justiției, precum și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ca și art. 1 paragraful 1 din Protocolul adițional la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

Astfel, în ceea ce privește dispozițiile art. 92 alin. 4 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 455 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 5 ianuarie 2004, Curtea a statuat că dispozițiile legale criticate constituie excepții de la regula generală a înmânării în mod direct și personal a citației sau a oricărui alt act de procedură, prevăzută de art. 92 alin. 1 din Codul de procedură civilă, comunicarea prin afișare fiind operantă numai în situațiile în care destinatarul, aflându-se la domiciliu, nu vrea să primească citația, ori, primind-o, nu voiește să semneze adeverința de primire sau, în cazul în care, negăsindu-se la domiciliu, persoanele îndreptățite să primească actul procedural refuză sau ele însele sunt lipsă.

Așa fiind, Curtea a considerat că aceste excepții nu sunt de natură a afecta vreun drept constituțional, ci reprezintă modalități derogatorii de îndeplinire a procedurii de citare, determinate de situația obiectiv diferită a persoanelor citate.

Mai mult, Curtea a constatat că este neîntemeiată critica autorului excepției referitoare la faptul că afișarea citației, pe de o parte, creează o incertitudine asupra primirii citației de către

persoana respectivă, care, în necunoștință de cauză, nu își poate exercita dreptul la apărare, iar pe de altă parte nesocotește viața privată a persoanei, precum și secretul corespondenței. Astfel, Curtea a reținut că textul criticat are în vedere o situație cu caracter de excepție și urmărește să prevină și să limiteze eventualele abuzuri în exercitarea drepturilor procesuale, de natură să determine tergiversarea soluționării cauzei, pe calea menținerii cu rea-credință a unei permanente lipse de procedură. O atare concluzie rezultă din economia întregului articol 92 din Codul de procedură civilă, care prevede suficiente garanții de natură să asigure respectarea dreptului la apărare sau ocrotirea vieții private a persoanei.

Totodată, obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale cu respectarea dispozițiilor stabilite de lege, referitoare la comunicarea actelor de procedură, reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil, potrivit prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instituirea unor reglementări care să prevină abuzurile servind unei bune administrări a justiției, precum și necesității aplicării și respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților.

Aceeași concluzie reiese și din Decizia nr. 234 din 9 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 15 aprilie 2010.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. 4 și art. 94 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Jane Reason și David Morley în Dosarul nr. 504/112/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 719

din 31 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ și art. 404² din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ și art. 404² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Adina Laura Ciontoș în Dosarul nr. 33.636/299/2009 al Judecătorei Sectorului 1 București, care formează obiectul Dosarului nr. 501D/2011 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 502D/2011, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ și ale art. 404² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Camelia Friciu în Dosarul nr. 33.738/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere identitatea de obiect a excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 502D/2011 la Dosarul nr. 501D/2011.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 502D/2011 la Dosarul nr. 501D/2011 care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 29 martie 2011, pronunțate în dosarele nr. 33.636/299/2009 și nr. 33.738/299/2009, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 404¹ și art. 404² din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Adina Laura Ciontoș și de Camelia Friciu în dosare având ca obiect soluționarea unor contestații la executare, respectiv suspendarea executării.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii consideră că reglementările criticate sunt neconstituționale, întrucât îngrădesc dreptul la apărare al creditorului, având în vedere că desființarea actelor de executare silită nu este de natură să determine, în mod automat, restabilirea situației anterioare, cu atât mai mult cu cât restabilirea situației anterioare nu presupune numai ca executarea silită să fie nelegală, ci și ca aceasta să fie efectuată fără un drept, respectiv fără un titlu executoriu. De asemenea, se permite debitorului să obțină un titlu executoriu împotriva creditorului fără a se recurge la competența de drept comun a instanțelor judecătorești. Totodată, se mai afirmă că, pentru a se respecta principiul egalității cetățenilor în fața legii și dreptul la un proces echitabil, este necesar ca restabilirea situației anterioare să se poată dispune doar în cadrul unui proces separat, distinct.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția este neîntemeiată, deoarece restabilirea situației anterioare, prin întoarcerea executării, se dispune după ce instanța verifică îndeplinirea condițiilor legale în acest sens.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 404¹ și ale art. 404² din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 404¹: „*În toate cazurile în care se desființează titlul executoriu sau însăși executarea silită, cel interesat are dreptul la întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare aceasteia.*

Bunurile asupra cărora s-a făcut executarea se vor restitui celui îndreptățit.

În cazul în care executarea silită s-a făcut prin vânzarea unor bunuri mobile, întoarcerea executării se va face prin restituirea de către creditor a sumei rezultate din vânzare, actualizată în funcție de rata inflației, cu excepția situației când își găsește aplicare art. 449.”;

— Art. 404²: „*În cazul în care instanța judecătorească a desființat titlul executoriu sau actele de executare, la cererea celui interesat, va dispune, prin aceeași hotărâre, și asupra restabilirii situației anterioare executării.*

Dacă instanța care a desființat hotărârea executată a dispus rejudecarea în fond a procesului și nu a luat măsura restabilirii situației anterioare executării, această măsură se va putea dispune de instanța care rejudecă fondul.

Dacă nu s-a dispus restabilirea situației anterioare executării în condițiile alin. 1 și 2, cel îndreptățit o va putea cere instanței judecătorești competente potrivit legii.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în fața legii, art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 53 alin. (1) privind restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți și art. 129 alin. (1) privind folosirea căilor de atac, din Constituția României.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 627 din 28 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 30 iunie 2009, precum și prin Decizia nr. 467 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.084 din 22 noiembrie 2004, a reținut că dispozițiile art. 404¹ din Codul de procedură civilă se referă exclusiv la cazurile în care a fost desființat titlul executoriu sau însăși executarea silită. Desființarea acestor acte putea fi dispusă numai de instanța judecătorească, în urma examinării temeiniciei și legalității lor. La soluționarea cererii de întoarcere a executării, de asemenea, numai instanțele judecătorești sunt competente să stabilească dacă cel care o solicită este sau nu îndreptățit să obțină restituirea bunului ori a valorii luate prin executarea silită. În această privință, art. 404¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă prevede că „*Bunurile asupra cărora s-a făcut executarea se vor restitui celui îndreptățit*”. Creditorul are dreptul neîngrădit de a cere în justiție valorificarea creanțelor sale și, la nevoie, executarea silită a acestora, iar debitorul și orice altă persoană interesată au dreptul să conteste, tot în justiție, titlul executoriu și executarea silită însăși.

Pe de altă parte, în jurisprudența sa, prin Decizia nr. 227 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 28 mai 2004, Curtea a statuat că procedura contestației la executare asigură garanții suficiente pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în

proces, prin însuși faptul că le oferă posibilitatea de a contesta executarea, de a solicita suspendarea acesteia, iar, în cazul admiterii contestației și desființării titlului executoriu sau a însăși executării silită, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării prin restabilirea situației anterioare acesteia.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în deciziile menționate, precum și considerentele pe care acestea se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ și art. 404² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Adina Laura Ciontoș și de Camelia Friciu în dosarele nr. 33.636/299/2009, respectiv nr. 33.738/299/2009 ale Judecătoria Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 723

din 2 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Comisia locală de aplicare a legii fondului funciar Berevoiești, în cea ce privește art. 581 alin. 1—3, și de Pavel Sachelarie, în cea ce privește art. 581 alin. 4, în Dosarul nr. 5.434/280/2010 al Judecătoria Pitești — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă personal partea Octavian Malancioiu, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente, care expune situația de fapt în care aceasta se află, fără a face aprecieri cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.434/280/2010, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Comisia locală de aplicare a legii fondului funciar Berevoiești, în cea ce privește art. 581 alin. 1—3, și de Pavel Sachelarie, în cea ce privește art. 581 alin. 4 cu ocazia judecării unei cauze civile având ca obiect sistarea unor lucrări, pe calea ordonanței președințiale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale, deoarece dau posibilitatea instanței să procedeze la judecarea cauzei fără citarea părților, reclamantul având o poziție privilegiată. Fără a examina fondul, judecarea ordonanței președințiale se transformă într-o procedură „extrem de sumară”, ce se finalizează printr-o hotărâre care are caracter executoriu, împrejurare de natură a aduce atingere dreptului la apărare.

Judecătoria Pitești — Secția civilă opinează că excepția este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctul de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

„Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Comisia locală de aplicare a legii fondului funciar Berevoiești, în ceea ce privește art. 581 alin. 1—3, și de Pavel Sachelarie, în ceea ce privește art. 581 alin. 4, în Dosarul nr. 5.434/280/2010 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 724

din 2 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 și art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Iulia Antoanella Motoc — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Ionița Cochințu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 și art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Fabet” — S.A. din Tulcea în Dosarul nr. 1.491/1.259/2009 al Tribunalului Comercial Argeș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale, în ce privește art. 305 din Codul de procedură civilă, iar referitor la art. 315 alin. 1 arată că prin Legea nr. 202/2010 a fost introdus alin. 31 la art. 315 din Codul de procedură civilă, text care a adus rezolvare obiecțiilor autorului excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.491/1.259/2009, **Tribunalul Comercial Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 și art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Fabet” — S.A. din Tulcea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin prevederile pretins a fi neconstituționale „se creează un cadru legislativ limitativ în ceea ce privește administrarea de probe utile cauzei, independent de voința părților și contrar principiilor de drept ce ar trebui să guverneze cadrul procesual civil, și dă o libertate instanței, libertate care încalcă drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, în ceea ce privește atribuirea caracterului de mijloc de probă nou de către instanța de judecată pe baza unei simple cronologii a actelor și faptelor din cadrul procesual, făcându-se astfel abstracție de adevăr și justiție” și instituindu-se o îngrădire a accesului liber la justiție, așa cum este garantat de Constituție, de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Tribunalul Comercial Argeș opinează că cele două texte de lege criticate nu aduc nicio îngrădire accesului liber la justiție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 305 și art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 305: „*În instanța de recurs nu se pot produce probe noi, cu excepția înscrisurilor, care pot fi depuse până la închiderea dezbaterilor.*”;

— Art. 315 alin. 1: „*În caz de casare, hotărârile instanței de recurs asupra problemelor de drept dezlegate, precum și asupra necesității administrării unor probe sunt obligatorii pentru judecătorii fondului.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste texte de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (2) care prevede că „*Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți*”, art. 126 alin. (1) privind instanțele judecătorești, precum și prevederilor art. 1, art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, se rețin următoarele:

Din motivarea autorului acesteia reiese că acesta este nemulțumit de faptul că prin prevederile criticate se creează un cadru legislativ limitativ în ceea ce privește administrarea unor probe noi la instanța de recurs, cu excepția înscrisurilor, care pot fi depuse până la închiderea dezbaterilor.

Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a mai pronunțat în numeroase cauze, constatând constituționalitatea acestora, sub aspectul unor critici similare cu cele invocate în prezenta cauză, de exemplu, prin Decizia nr. 164 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 13 aprilie 2011, prin Decizia nr. 130 din 3 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 28 aprilie 2009, sau prin Decizia nr. 1.526 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 26 ianuarie 2010. Curtea a statuat că reglementarea condițiilor și a procedurii de exercitare a căilor de atac reprezintă prerogativa exclusivă a legiuitorului, în conformitate cu art. 126 din Constituție, și nu încalcă drepturile fundamentale ale justițiabililor. Atât în sistemul nostru procesual, cât și în alte țări, legea poate exclude folosirea unor căi de atac sau poate limita utilizarea anumitor instrumente procesuale aflate la îndemâna părților, cum sunt probele, fără ca prin aceasta să se încalce litera sau spiritul Legii fundamentale.

Soluția pronunțată cu acele prilejuri și argumentele pe care acestea s-au bazat își mențin valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente de noutate care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe.

Mai mult, Curtea observă că, prin art. 1 pct. 31 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, a fost introdus alin. 31 la art. 315 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia, „*În cazul rejudecării după casare, cu reținere sau cu trimitere, sunt admisibile orice probe prevăzute de lege*”, reglementare care nu face altceva decât să dea satisfacție criticilor ridicate de autor.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 și art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Fabet” — S.A. din Tulcea în Dosarul nr. 1.491/1.259/2009 al Tribunalului Comercial Argeș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 768

din 16 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 367¹ din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 367¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Gabriela Style” — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 2.824/325/2010 al Judecătoriei Timișoara și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2160D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că în dosar a fost depusă o cerere din partea autorului excepției prin care solicită Curții Constituționale acordarea unui nou termen de judecată, în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii formulate.

Deliberând, Curtea Constituțională respinge cererea de amânare, deoarece autorul cererii nu a învederat motive temeinice care să justifice acordarea unui nou termen pentru pregătirea apărării, având suficient timp de la data invocării excepției, 30 aprilie 2010, până în prezent.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 737/2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.824/325/2010, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 367¹ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Gabriela Style” — S.R.L. din Pitești într-o cauză având ca obiect o cerere de investire cu formulă executorie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile art. 367¹ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, întrucât permit investirea cu formulă executorie a unor hotărâri arbitrale fără ca instanța judecătorească să verifice regularitatea respectivelor hotărâri. Mai mult, lipsa citării la termenul de judecată, precum și lipsa căii de atac împotriva încheierii de investire constituie argumente suficiente care demonstrează încălcarea prevederilor constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Judecătoria Timișoara apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se înfăptuiește, fiind de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 367¹ din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*La cererea părții câștigătoare, hotărârea arbitrală se investeste cu formulă executorie.*”

Încheierea de investire se dă de către instanța judecătorească prevăzută de art. 342, fără citarea părților, în afară de cazul în care există îndoieli cu privire la regularitatea hotărârii arbitrare, când se vor cita părțile.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 4 alin. (2) privind egalitatea între cetățeni, art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai analizat constituționalitatea prevederilor din Codul de procedură civilă referitoare la arbitraj prin raportare la textele constituționale invocate în cauza de față. Astfel, prin Decizia nr. 8 din 9 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 31 ianuarie 2007, sau prin Decizia nr. 637 din 28 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 27 iulie 2009, Curtea a reținut că „arbitrajul constituie o excepție de la principiul potrivit căruia înfăptuirea justiției se realizează prin instanțele judecătorești și reprezintă acel mecanism juridic eficient, menit să asigure o judecată imparțială, mai rapidă și mai puțin formală, confidențială, finalizată prin hotărâri susceptibile de executare silită.

Arbitrajul se organizează și se desfășoară potrivit convenției arbitrare încheiate între părți, cu respectarea principiului libertății

de voință a acestora, sub rezerva respectării ordinii publice, a bunelor moravuri, precum și a dispozițiilor imperative ale legii, așa cum prevede art. 341 din Codul de procedură civilă. Prin urmare, părțile pot stabili, prin convenția arbitrală sau printr-un act adițional încheiat ulterior, normele privind constituirea tribunalului arbitral, numirea, revocarea și înlocuirea arbitrilor, termenul și locul arbitrajului, normele de procedură pe care tribunalul arbitral trebuie să le urmeze în judecarea litigiului și, în general, orice alte norme privind buna desfășurare a arbitrajului. În cazul în care părțile nu au convenit asupra unor asemenea norme, tribunalul arbitral va putea reglementa procedura ce urmează să fie aplicată.

Așa fiind, Curtea observă că incidența dispozițiilor legale criticate este subsecventă acordului de voință intervenit între părțile care au încheiat convenția arbitrală și care au optat pentru soluționarea litigiului de către un tribunal arbitral. Împrejurarea că autorul excepției a achiesat la soluționarea litigiului pe această cale, deși cunoștea sau ar fi trebuit să cunoască dispozițiile legale referitoare la judecarea litigiului de o asemenea instituție, precum și consecințele juridice ale aplicării lor, nu îl îndreptățește să se prevaleze de necunoașterea legii și deci lipsește de temei critica reglementării în cauză.”

Pe de altă parte, Curtea a reținut că, „în concordanță cu natura arbitrajului, art. 367 din Codul de procedură civilă stabilește regula generală a executării hotărârilor arbitrare, și anume îndeplinirea de bunăvoie de către partea împotriva căreia s-a pronunțat. În consecință, investirea cu formulă executorie intervine numai atunci când hotărârea arbitrală nu este executată de bunăvoie, prin încălcarea de către debitor a obligației pe care și-a asumat-o semnând convenția arbitrală. Atunci când se anulează o hotărâre arbitrală în condițiile art. 364 din Codul de procedură civilă, procesul arbitral se încheie cu o hotărâre judecătorească, în acest caz urmând a fi investită cu formulă executorie hotărârea judecătorească. Dacă însă acțiunea în anulare se respinge, se va investi hotărârea arbitrală asupra căreia a fost exercitat deja controlul judecătoresc. Rezultă că problema condițiilor specifice ale investiției cu formulă executorie a hotărârilor arbitrare se pune numai în cazul în care nu s-a intentat o acțiune în anulare.”

Considerentele reținute de Curte în deciziile menționate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a reconsidera jurisprudența Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 367¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Gabriela Style” — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 2.824/325/2010 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 841

din 23 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 676 din Codul civil

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 din Legea privind impozitul progresiv pe succesiuni din 28 iulie 1921, publicată în Monitorul Oficial nr. 91 din 28 iulie 1921. Din notele scrise ale autorului rezultă însă că, în realitate, acesta critică pentru neconstituționalitate dispozițiile art. 676 din Codul civil. În aceste condiții, Curtea urmează a analiza constituționalitatea prevederilor art. 676 din secțiunea a V-a „Despre succesiunile colaterale” a capitolului IV — „Despre succesiunile neregulate” din Codul civil, astfel cum au fost modificate prin art. 4 din Legea asupra impozitului progresiv pe succesiuni din 28 iulie 1921 și potrivit căroră, pe linie colaterală, rudele succed până la al patrulea grad inclusiv.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 46 privind dreptul la moștenire, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 56 privind contribuțiile financiare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând că acestea sunt constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 911 din 23 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 5 august 2009, Curtea a reținut că în legislația română instituția moștenirii este concepută, în cadrul devoluțiunii legale, ca o moștenire de familie. În unele cazuri însă legăturile de rudenie pot fi foarte îndepărtate, ceea ce ar înlătura caracterul de succesiune de familie recunoscut instituției moștenirii, astfel încât, în mod corect, legiuitorul a limitat, pe linie colaterală, vocația succesorală legală la gradul al patrulea inclusiv, cu respectarea proximității gradelor de rudenie.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Curtea constată că dispozițiile art. 676 din Codul civil se referă la dreptul de moștenire al rudelor și nu la impozitul pe masa succesorală, astfel încât Curtea nu poate reține incidența art. 56 din Constituție.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea privind impozitul progresiv pe succesiuni din 28 iulie 1921, excepție ridicată de Mia Silvia Condor și de Gabriel Dan Chiș în Dosarul nr. 1.636/187/2007 al Judecătoriei Salonta.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 iulie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.636/187/2007, **Judecătoria Salonta a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 4 din Legea privind impozitul progresiv pe succesiuni din 28 iulie 1921.**

Excepția a fost invocată de Mia Silvia Condor și de Gabriel Dan Chiș, într-un dosar având ca obiect dezbaterea unei succesiuni.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece nu mai corespund principiilor actualei Constituții a României. Astfel, norma așază un impozit injust împotriva unor categorii de moștenitori (cei de până la gradul 4) și îngrădește dreptul firesc la moștenire al celorlalte categorii de moștenitori (de la gradul 5 la gradul 12), pe care îi scutește de plata unui impozit, îngrădindu-le dreptul la moștenire. Astfel, impozitele nu mai sunt așezate just și echitabil și restrâng exercițiul dreptului natural la moștenire pe alte considerente decât cele prevăzute de Legea fundamentală.

Judecătoria Salonta apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 676 din Codul civil, excepție ridicată de Mia Silvia Condor și de Gabriel Dan Chiș în Dosarul nr. 1.636/187/2007 al Judecătorei Salonta.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 848

din 23 iunie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ alin. 1 și alin. 3
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ alin. 1 și alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Asociația „21 Decembrie 1989” din București în Dosarul nr. 8.452/3/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă pentru Școala Națională de Studii Politice și Administrative, doamna avocat Ana-Maria Gușanu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 24 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.452/3/2007, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate art. 108⁵ alin. 1 și alin. 3 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Asociația „21 Decembrie 1989” din București într-un dosar având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt

neconstituționale, întrucât permit judecătorului care a pronunțat încheierea prin care s-a aplicat amenda judiciară să judece și cererea de reexaminare, acesta neputând să-și anuleze propria hotărâre.

De asemenea, se apreciază că cererea de reexaminare împotriva amenzii judiciare trebuie să se facă de o altă instanță sau de un alt judecător, iar orice amendă trebuie să fie contestată în cadrul a cel puțin două căi de atac.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă apreciază că, dacă s-ar fi prevăzut mai multe căi de atac împotriva încheierii prin care s-a dispus amenda judiciară, s-ar fi prelungit foarte mult soluționarea unui proces civil, ceea ce ar fi afectat fondul cauzei.

Faptul că împotriva încheierii de stabilire a amenzii sau despăgubirii se poate face cerere de reexaminare, iar aceasta se soluționează de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea, nu poate constitui o încălcare a vreunei prevederi constituționale, întrucât instanța nu soluționează fondul litigiului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 108⁵ alin. 1 și alin. 3 din Codul de procedură

civilă, care au următorul conținut: „Împotriva încheierii prevăzute la art. 108⁴ cel obligat la amendă sau despăgubire va putea face numai cerere de reexaminare, solicitând, motivat, să se revină asupra amenzii ori despăgubirii sau să se dispună reducerea acestora.” [...]

„Cererea se soluționează prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului* și art. 21 — *Accesul liber la justiție*. De asemenea, sunt considerate a fi încălcate și prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 260 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 7 mai 2007 și Decizia nr. 525 din 27 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 28 mai 2010, Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, a statuat că reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, astfel cum este consacrată prin art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, potrivit cărora

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ alin. 1 și alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Asociația „21 Decembrie 1989” din București în Dosarul nr. 8.452/3/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 852

din 23 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă,

„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”, iar „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”.

De asemenea, faptul că împotriva încheierii de stabilire a amenzii sau despăgubirii se poate face numai cerere de reexaminare, aceasta soluționându-se de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea, nu poate constitui o încălcare a vreunei prevederi constituționale, întrucât instanța nu soluționează fondul litigiului. Cererea se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților, în temeiul art. 85 din Codul de procedură civilă, și se soluționează prin încheiere irevocabilă. Există în acest caz doar posibilitatea de a reveni asupra amenzii sau despăgubirii, în scopul de a ușura situația persoanei obligate la plata acesteia, reexaminarea apărând ca o cale specifică de retractare. Pe această cale nu se realizează un control judiciar propriu-zis, iar faptul că aceeași instanță care a pronunțat hotărârea judecă și cererea de reexaminare nu este de natură să influențeze aprecierea judecătorilor, întrucât aspectele analizate pe calea reexaminării sunt diferite de cele examinate în fond.

Curtea apreciază că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, astfel încât soluțiile și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

excepție ridicată de Asociația „Anticorupția” din București în Dosarul nr. 2.650/120/2009 al Tribunalului Brașov — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Consiliului Județean Dâmbovița, domnul consilier juridic Claudiu Cătălin Toader, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Județean Dâmbovița, care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.650/120/2009, **Tribunalul Brașov — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Asociația „Anticorupția” din București, într-un dosar având ca obiect plângerea formulată împotriva refuzului de comunicare a unor informații de interes public.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât instanța nu este obligată să respecte, în același timp, și prevederile art. 1.169 din Codul civil, administrarea probelor trebuind să fie legată de respectarea principiilor egalității în drepturi și accesului liber la justiție.

Tribunalul Brașov — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă, care la data ridicării excepției de neconstituționalitate, aveau următorul conținut: *„Judecătorii au îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. Ei vor putea ordona administrarea probelor pe care le consideră necesare, chiar dacă părțile se împotrivesc.”*

Ulterior sesizării Curții, prevederile art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă au fost modificate prin art. 1 pct. 13 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Asociația „Anticorupția” din București în Dosarul nr. 2.650/120/2009 al Tribunalului Brașov — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, și au în prezent următorul conținut: *„Judecătorii au îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. Dacă probele propuse nu sunt îndestulătoare pentru lămurirea în întregime a procesului, instanța va dispune ca părțile să completeze probele. De asemenea, judecătorul poate, din oficiu, să pună în discuția părților necesitatea administrării altor probe, pe care le poate ordona chiar dacă părțile se împotrivesc.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și în art. 21 — *Accesul liber la justiție*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale, dispozițiile art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă au fost modificate prin Legea nr. 202/2010. Noul text preia soluția legislativă criticată de autorul excepției, el fiind de imediată aplicare, astfel încât Curtea se va pronunța asupra textului legislativ în noua redactare.

Analizând critica de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 260 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 19 mai 2008, Curtea a constatat că legiuitorul român a optat pentru instituirea rolului activ al judecătorului în procesul civil, pornind de la premisa că justiția constituie un serviciu public al cărui scop este nu numai soluționarea conflictelor dintre părți, ci și restabilirea ordinii de drept, ceea ce este în deplină concordanță cu prevederile art. 124 din Constituție referitor la înfăptuirea justiției. Pe de altă parte însă, intervenția judecătorului în virtutea rolului său activ este limitată de principiul disponibilității.

Pornind de la aceste considerente, Curtea a constatat că nu poate fi reținută critica privind încălcarea dreptului la apărare al părților, între modalitățile în care rolul activ al judecătorului se poate manifesta înscriindu-se, de exemplu, și încuviințarea probelor după trecerea termenului stabilit de lege, în situația când partea nu a solicitat proba din neștiință sau din cauza lipsei de pregătire. Totodată, consacrarea rolului activ al judecătorului are ca scop asigurarea unui echilibru procesual între părți și respectarea principiului egalității acestora.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția pronunțată prin decizia menționată, cât și considerentele acesteia sunt valabile și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește art. 16 și art. 21 din Constituție.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	245	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.270	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	300	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	35	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

